

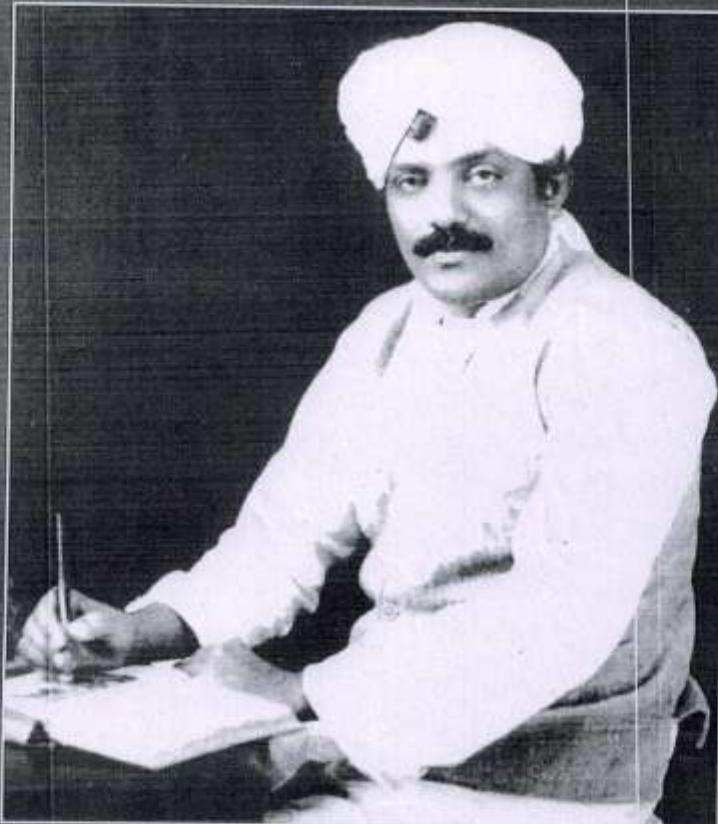

॥ રામદાસજીયેતિ મદ્દાયો ॥

શાબુદ્દસ્તુચિ

વર્ષ: ૦૪ આગસ્ટ: ૨૦૧૭ અંક: ૮ સંખ્યા અંક: ૨૦૭

મેધાશી સ્મૃતિવંદના

જાહેરાબાદ: ૨૮-૮-૧૯૮૯

મૃત્યુ: ૮-૩-૧૯૪૯

શાબ્દકુદ્ધિ

વર્ષ : ૭૪, અંક : ૮, ઓગસ્ટ : ૨૦૧૭, સર્વો અંક : ૪૦૭

કુમ

સ્મૃતિવિશેષ

૧૩ દિલાવર સંસ્કાર * જવેરચંડ મેધાવી

કાવ્યશૂદ્ધિ

૨૬ લાગ્યો કરુણાનો રંગ * જવેરચંડ મેધાવી

૨૮ ગળથ * ભરત યાણિક

૨૯ છાંટો વાણે એક + રૈલેશ ટેવાફી

૩૦ આડવાની જગ્યાએ... * ભરત ઠાકોર

૩૧ -અને વાત્રકનો ભીનો કાંઠો ! * કરસનદાસ તુલારં

૩૨ ગળથ * મહેભૂલ આર. સોનાલિયા

૩૩ કુંઠાનુકુસાન * ગિરીશ પરમાર 'રૂફિયા'

વાતરશૂદ્ધિ

૩૪ લાશ મિલ જાયજા ! * જવેરચંડ મેધાવી

૩૮ નરણા * ધરમાભાઈ શ્રીમાળી

૪૦ અહીકાર * ડે. ડિશેર પંજા

૪૩ હરીયા-કાનીયાનો અંધો * રણજિતભાઈ પોડિયા

અનુવાદ

૫૮ પરિવર્તન * રાજેન્દ્ર શાહ * Translated by Balubhai Shah

અનુયાસ

૬૦ મધ્યકાલીન ગુજરાતી સાહિત્યનું વર્ગીકરણ * ડૉ. કસુ પાણિક

નિરંદેશ

૬૭ ગારી, હું અને ખારોપાટ * અજ્યાસિંહ ચૌઢાણ

૭૦ ભીત ને પણ કાન હોય છે ! * વર્ષા તના

સમીક્ષા

૭૪ સંરેનશીલ અધ્યાપકની સંઘર્ષકા * મહિલાલ ઉ. પટેલ

૭૮ મરોલીલા : પરાની * પ્રવીળા કુંઠિયા

આસ્તાદ

૮૩ 'કંકુ' લખુનવલ : એક ગ્રામીણ ભારતીય નારીની ઘુણકા * પ્રા. અધિકેશ રાવલ ✓

૮૮ સાહિત્ય સમાચાર * સોનલ મોહિ, હિપાલી ભાટિયા

૯૪ પ્રકાશન-પરિચય

૯૬ પરોમાણી

૯૮ પુસ્તક સ્વીકાર

૬૫
કોઈ કોઈ કુ
સાત રંગોની
પુષ્પોના વિષ
ફળી પદ્મા.
આવો ભાતીંગ
કંઈ કંઈ રંગો
દુનિયામાં ચાલ
લઈને નવીન
પુષ
દુનિયામાં પણ
જેની આપણે
ચહેરા નીરાન
દાડીમુઢનાં ચ
ભાવો નિદ્રાણો
મીઠાશ, ગાં

આરવાદ

૨૮)

તેવું લાગે છે. અમૃત શાહ
નુ, રમત, વીપસંહ, તાકો
દ્વારા લાભશક્ત કાકર
નથી. 'વીપસંહ' હિયાપદ
નુ, એ જ રીતે 'વિતાંતુ'
કહ્યા હતાં :

જ મુખ્યા, સ્વાહ યાદ
મા... (પૃ. ૧૫૬) 'વાણ
માટેન કેવી ઊર્ધ્વાઈ, કેવો
મુવળીની લાંબી ઉત્તરાવલી

દોષો પડ્યાતા જરો. તેથી
બનુરૂપ હોય તો એ સહજ
પદ્યોગ અનર્થ સર્જે, જુઓ

'કુદુ' - લઘુનવલ

એક ગ્રામીણ ભારતીય નારીની જીવનકથા

પ્રા. ઋષિકેશ રાવલ

'નું યોગ્ય રૂપ મુક્તું પડે.
વાટની જેટનું શાક, વાયેલું

। નથી. અને '...થોડુંક
લોઈએ. અને આ વિધાન
જલ), અહીં પસંહ અને
શાપ. છીંકીંચી ટોચવાની

।, ખાસ અર્દી નિપઞ્ચાવવા
ત્રાપવણમાં, પાત્રસપેદનને
રે તે બચાબર નથી.

(૧૭)

પ૰. ૮૪૨૮૪૮૨૫૮

જનપદી નવલકથાના સર્જક રૂપે પમાલાલ પટેલનું
નામ ગુજરાતી સાહિત્યમાં અવશ્ય પ્રથમ પઠિતમાં મુજબ
પડે. આમ તો, પમાલાલ પઢેલાં જીવરચેદ મેધાલીના
નવલકથામોમાં સૌરઠી ગ્રામજીવનની રંગપૂરસીનો આજો
ઉજસ દેખાયો, પરંતુ ગુજરાતી જનપદી નવલકથાનો એક
કલાત્મક અને ચોક્કસ આકાર તો આપકને સૌપ્રથમ
પમાલાલમાં જ જોવા મય્યો. પમાલાલના સર્જનનો આરંભ
ગાંધીયુગમાં જ થયો છતાંથે સીધા ગાંધીપ્રભાવથી મુક્ત
રહીને પણ પમાલાલે તેમની કથામોમાં ઉત્તર ગુજરાતનો
લીલી વનરાજભોયી સમૂહ એવો ઠડાર્પો દેશ અને
રાજ્યાનાનો સીમાવર્તી પ્રદેશ બહુ જ આનેદૂષ રીતે
આલેખ્યા છે.

આમ, તો પમાલાલે દૂંગીવાતાલેખનથી સાહિત્ય-
જગતમાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને 'કુદુ' એમના સર્જનકાળની
માંડ બીજી કે ત્રીજી જ વાતા હતી, પણ સુન્દરમે એમાં
કલાત્મક જોઈને પમાલાલના સાહિત્યજગતમાં પ્રવેશ માટે
'પ્રસ્થાન' સામાયિકમાં પ્રગત કરવા ચ.વિ.પાકને મોકલ્યી,